

ביאור בדרך אפשר

1 אמרו חכמינו ז"ל בגמרא:

2 לא היו ימים טובים לישראל פחמשה עשר באב וכו' ¹ וכיום
 3 הכיפורים. וידוע דיוק השאלה של רבותינו נשיאינו אדמו"רי חב"ד
 4 בזה (פירושים מאמרי החסידות המתחילים במאמר רנ"ל זה
 5 או מאמרים שמתחילים ב"דיבור
 6 המתחיל" אחר, אבל) המפרשים
 7 מאמר רנ"ל זה ², מהו טעם
 8 הדבר שלא היו ימים טובים
 9 בישראל בט"ו באב, היינו מהי
 10 מעלתו המיוחדת של יום זה ביחס
 11 לשאר החגים שדווקא עליו נאמר שלא
 12 היו ימים טובים כמוהו?
 13 והנה בפרי עין חיים ³ מכתבי
 14 הארז"ל מבואר במעלת יום זה
 15 של חמישה עשר באב בפרט, שהוא
 16 בהיותו באמצע החודש היום שבו
 17 הלכנה היא בשלמותה לא כמו
 18 בתחילת החודש כשהירח רק נולד או
 19 בסוף החודש שהוא קטן (ובלשון הוהר
 20 קימא סיהרא באשלמותא ⁴
 21 הירח עומד בשלמות), ומפני
 22 שישראל עתידין להתחדש
 23 כמותה ⁵ (כמו הלכנה), לעתיד
 24 לבוא, בימות המשיח, הירח שבתחילה
 25 נברא בגודל שווה לשמש ואחר כך
 26 התמעט, יחזור להיות מאור גדול, כמו
 27 השמש, ובני ישראל נמשלו ללכנה וגם
 28 עתידים להתחדש לעתיד לבוא ותמורת
 29 מצבם הנחות והקטן בזמן הגלות
 30 יתעלו למצב געלה ורגולי לפיכך
 31 היום שבו הלכנה היא
 32 בשלמותה יום החמישה עשר
 33 בחודש הוא יום טוב גדול.
 34 אף עדן צריך להבין, והרי
 35 כמה שאמרנו לגבי חמשה עשר
 36 באב לא היו ימים טובים
 37 לישראל כמוהו, נקלל גם
 38 (ובעיניך) היום טוב הראשון
 39 לרגלים ⁶ שהוא חג הפסח
 40 שגם הוא חל ביום ט"ו
 41 לחודש (ניסן) שבו הלכנה במילואה, ועל-דרך זה נקלל

ביאור בדרך אפשר

42 באמירה שחמישה עשר באב מיוחד ביחס לכל החגים גם חג האסיף
 43 (חג הסופות) שגם הוא חל בט"ו לחודש (תשרי) שבו
 44 הלכנה במילואה, ואם-כן כמה היא מעלת חמשה עשר
 45 באב דוקא והרי גם חג הפסח וחג הסוכות הם כיום חמישה עשר בחודש
 46 ואיך ההסבר שבכתבי הארז"ל
 47 שמעלת ט"ו באב היא משום שבו
 48 "קיימא סיהרא באשלמותא", מיישב
 49 את השאלה מה המעלה המיוחדת של
 50 יום זה?

**בס"ד. אור ליום ב' פרשת עקב,
 ט"ו באב, ה'תשר"מ
 (הנחה בלתי מוגה)**

51 והנה נקודת הביאור בזה
 52 במאמרי החסידות הנוכחים היא ⁷,
 53 דמעלת שלימות הלכנה
 54 שבט"ו באב היא מיוחדת במינה
 55 ונעלית יותר משלימות הלכנה שבשאר
 56 חדשי השנה כולל גם חודש ניסן
 57 שבט"ו בו חל חג הפסח וחודש תשרי
 58 שבט"ו בו חל חג הסוכות משום
 59 ששלימות הלכנה של חמישה עשר
 60 באב באה אחר הידידה
 61 דתשעה באב יום חורבן בית
 62 המקדש הראשון ויום חורבן בית
 63 המקדש השני ושלימות הלכנה של יום
 64 חמישה עשר בחודש זה, לאחר הירידה
 65 הרוחנית הגדולה של תשעה באב היא
 66 מעלה מיוחדת שבגללה אמרו על יום
 67 ט"ו באב שלא היו ימים טובים
 68 לישראל כמוהו, כפי שממשיך.
 69 דהנה ידוע ⁸ בתורת החסידות
 70 שכל עליה אמיתית עלייה
 71 שאינה רק עלייה יחסית למצב הקודם
 72 היא על-ידי הקדמת ירידה
 73 דוקא. וכמו בעליה הראשונה
 74 של בני ישראל ממצב נחות למצב
 75 געלה (העליה ממצרים אל
 76 ארץ ישראל) דכתיב שכתוב
 77 בה ⁹ כהנכה לירידה למצרים הקדוש
 78 ברוך הוא אמר לעיבק אבינו "אל תירא
 79 מרדה מצרימה ... אנכי ארד עמך
 80 מצרימה" ואנכי אעלה גם עלה
 81 (וגם ברובי כלב בן יפונה בתגובה
 82 לדברי המרגלים אודות ארץ ישראל נאמר עלה נעלה וירשנו

(1) משנה סוף תענית. (2) ד"ה נחמו עת"ר בתחלתו (סה"מ עת"ר ע' רכא ואילך). וראה אוה"ת נ"ך כרך ב' ע' אצו. (3) שער חגה"ש (בסופו). הובא בד"ה נחמו שם. וראה אוה"ת שם. (4) ראה זח"א קנ, א. שמו"ר פט"ו, כו. ובכ"מ. (5) נוסח קידוש לבנה - סנהדרין מב, א. (6) ראה ר"ה ד, א. (7) מאמרים שבהערה 2. (8) ראה ד"ה נחמו עת"ר שם ע' ריט. אוה"ת שם. לקו"ת שה"ש יא, ג. סה"מ תקס"ד ע' כה. ובכ"מ. (9) ויגש מו, ד. וראה בכ"ז - תו"א ר"פ שמות. (10) שלח יג, ל.